

ESPORTS

Som de casa

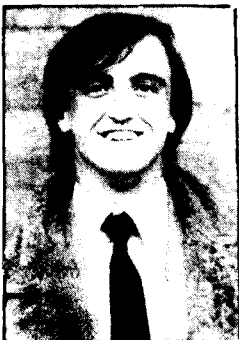
Ja sabem que som poca cosa, i que entre tots no arribem a vendre en una setmana el que en un dia ven "El Mundo Deportivo", "Sport" o "Dicen".

En aquest sentit, i mentre no canviïn moltes coses, no podem fer res perquè, no en va, la proximitat a Barcelona fa que molts no s'interessin pel que passa al seu entorn. Nosaltres, igual com els socis i afeccionats que segueixen els seus equips, som de casa i això no es pot menystenir tan olímpicament com fins ara. M'estic referint als equips d'élite, perquè la resta no interessen als "grans" del periodisme esportiu. A nosaltres se'ns avisa sempre que hi ha una Assemblea o una campanya de captació de socis per tal que hi col·laborem, fent-ho sempre de bon grat, i sense esperar res a canvi.

Tot el que són primícies (fitxatges, renovacions, cesaments, stages, etc.), però, són sempre per uns altres. Se'ns dirà possiblement que la culpa és nostra, sense tenir en compte que els mitjans al nostre abast són sensiblement inferiors. L'últim exemple d'aquesta poca traça ens l'ha donat el Club de Bàsquet Granollers. Cacaolat per als més íntims, en la presentació d'aquesta marca com a patrocinadora del mateix, perquè tot i que aquesta presentació a l'Hotel Diplomatic de Barcelona va quedar força bé no hauria estat de més fer-la també, sense canapès, còctels i mirallets, a Granollers. Oi?

Per acabar diré que tres dies abans de fer-se pública la relació Cacaolat- C.B. Granollers el senyor Novoa, president d'aquest club, va donar la primícia al senyor Rius, del diari Sport, demanant-li, això sí, que li guardés el secret. Nosaltres també sabem guardar secrets.

Lluís Esteban

Lluís Esteban

FUTBOL

Granollers, 3 - Tortosa, 1

Una victòria força fàcil

Tal i com era previsible no van tenir els vallesans massa problemes per fer-se amb la victòria davant dels tortosins encara que aquests, després de fer el seu gol, van arribar a inquietar l'equip de Muñoz.

Abans del partit hi havia força expectació per veure si Font sortia com a titular, després d'haver demostrat la seva reconeguda vàlua davant del Vic. No va ser així i va estar assegut a la banqueta durant els noranta minuts. Qui no va sortir en l'equip inicial però sí en substitució de Vilà, lesionat, va ser Galera. Aquest home, autor de dos gols, es va convertir, sens dubte, en un dels millors jugadors sobre el terreny de joc demostrant allò que molts ja sabien: la seva gran classe.

La primera part d'aquest matx va ser d'un domini total per part dels locals, el Tortosa es limità a fer algun o altre tímid contracop. En el minut 5, Aleña aconseguí de cap el primer gol del Granollers, després d'una molt bona jugada d'atac dels vallesans. Tot i la pressió dels homes de Muñoz el segon gol no volia entrar i no ho va fer fins als darrers compassos d'aquest primer temps quant s'aconseguí, gràcies a Galera. Amb aquest resultat

El Granollers

(2-0) s'arribà al descans.

El primer quart del segon temps el Tortosa, potser mercès a l'excés de confiança en el resultat dels granollerins, va dominar la situació. Aquest domini es va concretar en el gol marcat als quinze minuts pels visitants, que féu entrar al partit en una fase força emocionant. El Granollers, però, no es deixà sorprendre i tornar a ier-se amo de la situació. En el minut 30 Galera, amb un nou gol, deixà el partit gairebé decidit. L'arbitratge, a càrrec del senyor Baoda, va ser bastant bo. Dissabte vinent, dia 3,

el Granollers té un difícil compromís en visitar el Mini-Estadi i no cal dir que és d'allò més recomanable desplaçar-se fins a Barcelona per tal de veure'l. Pot ésser un molt bon partit i esperem que els dos punts vinguin cap a Granollers.

Aquest partit començarà a les 5 de la tarda.

Granollers: López, Bruch, Alex, Torcal, Pérez, Contreras, Vilà (Galera), Moret (Ballús), Durán, Capdevila, Aleña i Escalé.

LL. E.

HANDBOL

Haniel, patrocina L'Equip

Tot i la seva curta vida el club d'handbol L'Equip, sens dubte dels de més "trempera" de tot el Vallès, ja ha rebut el primer reconeixement del seu bon fer. Una reconeixença que es tradueix en diners, ja que a partir del pròxim partit a les seves samarretes figurarà el nom de la multinacional Haniel, el seu patrocinador durant aquesta temporada 83/84 i, segurament, també en la temporada 84/85. Si es produeix l'ascens és del tot segur el patrocini durant dues temporades.

La presentació oficial del patrocinador de L'Equip va tenir lloc divendres passat, dia 25, al Restaurant L'Amperi, de Granollers i l'empresa Haniel era representada per Juan M. Igual Zabala, director gerent, i per Herbert Diebling, controller.

Qui és Haniel?

Aquesta empresa, amb central a Duisburg (Alemanya Occid.), és encara que sembli increïble, una empresa familiar. Va ser fundada a l'any 1756 i, tot i que a Espanya només està introduïda en el sector de transports, les seves activitats són d'allò més àmplies. Supermercats (tipus Makro), vaixells fabricació de material per a la construcció són algunes d'aquestes activitats, és també líder en els sectors de la higiene industrial i de la reconversió i destrucció, de deixalles industrials. Un total de 13.500 empleats, dels quals 2.500 ho són del sector de transports, això dona una idea de la importància d'aquesta empresa. La central a Espanya està a Barcelona, i té també sucursals a Madrid, Sevilla, Vigo, Irún, Palma de Mallorca i València.

Ramon Ferrandis

Un moment de la presentació

FUTBOL

Manlleu, 4 - Canovelles, 3

El líder va patir molt

Un gol marcat quan ja passaven dos minuts del temps reglamentari van fer encaixar al Canovelles una derrota que no es va merèixer.

Els vallesans van demostrar davant del líder que cada setmana que passa el seu joc va guanyant en qualitat i eficàcia, i que les seves aspiracions poden ésser il·limitades.

A Manlleu, amb una assistència massiva de públic ja clàssica en els camps osonencs, el Canovelles va sortir sense cap mena de complex i va plantar, sempre cara a l'actual líder del grup. El partit va ser distret, sobretot la primera part en què es van fer sis gols, i jugat a

un bon ritme per ambdós equips. Dues vegades els homes de Pini van haver de remuntar un resultat advers tenint, fins i tot, més d'una oportunitat de capgirar el marcador.

Després del 2-0 aconseguit pels locals, Samblàs II (2-1) i Amador (2-2) van assolir la primera igualada. Soler va ser l'autor del gol que deixà el marcador en el 3-3 amb què s'arribà al descans.

La segona part va tenir les mateixes característiques, excepte en el factor gols, que la primera podent-se veure jugades de gran qualitat i accions molt perilloses per a ambdues porteries. La sort, però, es va decantar cap als

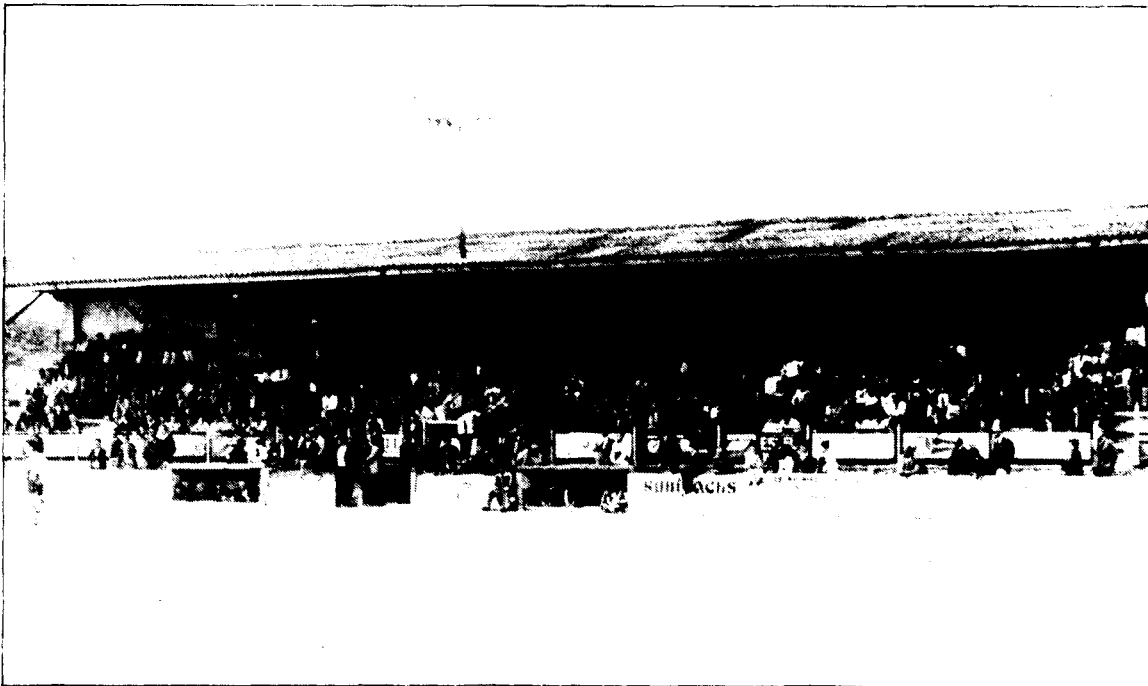
locals, ja que a més de tenir el Canovelles les més clares ocasions per a marcar i quan ja tothom donava per bo l'empat va arribar el quart gol, com deia al començament fora de temps.

Bon arbitratge del senyor Caballero Cuevas.

Manlleu: Hernández, Perarnau, López, Font I, Campoy, Garrido, Abascal, Font II, Gallardo (Bou), Gariga, Corretja.

Canovelles: Granero, Fernando I, Samblàs I, (Galarza), Aguirre, Isern, Amador, Flaqué, Camacho, Samblàs II, Soler, Fernando II, (Febel).

LL. E.

És molt difícil puntuar al camp del Manlleu